

Kaliński, Jerzy

Przepraszam, Panie

Przegląd Pruszkowski nr 1, 92

2012

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przepraszam, Panie

Za moje ziemskie przewinienia
za moje ludzkie grzeszne pragnienia
przepraszam Panie –
Za wszystko czego nie potrafiłem
Za to, że czasem miernotą byłem
żałuję Panie –
Za to, że modlić się nie umiałem
Często o Tobie zapominałem
płaczem się dławie –
Za drogę życia, którą wybrałem
Godziny szczęścia jakich doznałem
pieśnią Cię sławie –
Za wszystkie smutki i za radości
Za najcenniejszy dar Twojej Miłości
łza świeci słońca –
Po dniach mozolnie przepracowanych
Boże mój, Panie Ojczy kochany
weź mnie w ramiona –